

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoCsp/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4220200887
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4220200887.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v právnej veci žalobcu: C. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX/XX, XXX XX T., zastúpeného: FALIS & Partners, s.r.o., so sídlom Lermontovova 14, 811 05 Bratislava, IČO: 51 769 654, proti žalovanej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na zdržanie sa výkonu práva na zrážky zo mzdy, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 17. marca 2020 č.k. 7Csp/22/2020-31, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Súd prvej inštancie uznesením nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanej povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu vyplývajúceho z Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov zo dňa 22.12.2015 k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej dňa 22.12.2015. Priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 324 ods. 1, 2, 3, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, ods. 2 veta prvá, § 329 ods. 1 veta prvá, § 331 ods. 2, § 332, § 354 Civilného sporového poriadku.

1.2. Z pripojených listinných dôkazov zistil, že žalovaná a žalobca uzatvorili dňa 22.11.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX a Dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov. Na základe uvedenej zmluvy žalobca vyčerpал úver v sume 1.400 eur, ktorý sa zaviazal splatiť v 12 pravidelných mesačných splátkach po 218 eur, preto mal žalobca celkom uhradiť sumu 2.616 eur. Žalobca z tejto sumy do súčasnosti uhradil 1.757,48 eura a rozdiel medzi skutočne uhradenou a dohodnutou sumou predstavoval nedoplatok v objeme 858,52 eura (2616 - 1757,48 = 858,52).

1.3. Na základe uvedených skutočností mal zrejmé, že uplatnenie práva žalovanou z dohody o zrážkach zo mzdy na zaplatenie sumy 2.616 eur, či sumy 5.660 eur bolo neprijateľné, keďže žalobca už uhradil sumu 1.757,48 eura. Zo sumy úveru 1.400 eur, po výkone zrážok zo mzdy prostredníctvom súčasného zamestnávateľa žalobcu spoločnosti BILLA s.r.o., so sídlom Bajkalská 19/A, Bratislava 821 02, IČO: 31347037, by uhradil celkom sumu 7.417,48 eura (1757,48 + 5660 = 7417,48). Takýto výkon práva je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto mu neposkytol súdnu ochranu. Na základe týchto skutočností podanému návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a to zdržania sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, vyhovel.

1.4. Konštatoval, že predložená dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v procesnom postavení žalobcu. Spotrebiteľ už v čase vzniku právneho vzťahu nemal inú možnosť, pokiaľ chcel získať úver, než pristúpiť aj na vopred formulovanú dohodu o zrážkach zo mzdy. Uvedol, že žalobca osvedčil potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami žiadosťou žalovanej adresovanej

zamestnávateľovi žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy z 13.12.2017 (č.l. 15) s uplatnením nároku až do úplného splatenia dlhu, z ktorej vyplynulo, že ku dňu 13.12.2017 žalovaná žiadala od zamestnávateľa žalobcu vykonávanie zrážok z jeho mzdy až do sumy 5.660,57 eura. Aby nedochádzalo k vzniku možného bezdôvodného obohatenia v prospech žalovanej na úkor žalobcu, považoval za potrebné nariadiť neodkladné opatrenie a žalovanej uložiť povinnosť zdržať sa uplatňovania predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy. Uzavrel, že z jeho činnosti mu je všeobecne známe, že právnickej osobe hromadne poskytujúcej úvery v procesnom postavení žalovanej, nemôže nevykonávanie týchto zrážok ohroziť jeho ďalšie podnikateľské aktivity a ani vážne zasiahnuť do jeho likvidity do doby objasnenia si vzájomných peňažných nárokov.

1.6. O trovách konania rozhodol podľa § 251, § 262 ods. 1 a podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keďže jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bolo vyhovené, preto sa stal úspešnou stranou konania.

2.1. Žalovaná podala v zákonnej lehote odvolanie a navrhovala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žiadala úhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania. Dôvodila, že v konaní došlo k vade uvedenej v ustanovení § 365 ods. 1 písm. f) CSP, keďže súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a k vade uvedenej v ustanovení § 365 ods. 1 písm. h) CSP, keďže rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.2. Vzhľadom na ustanovenie § 137 CSP, ktoré citovala, poukázala na procesnoprávnu a hmotnoprávnu nedôvodnosť rozsudku. K tomu poukázala na rozsudok Okresného súdu v Žiline sp.zn. 17Csp/52/2016, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. Cdo/251/2015 a rozsudok Okresného súdu Levice sp.zn. 7C/681/2015. Uviedla, že, ak by súd určil, že žalovaný je povinný zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy nevyriešilo bytom s konečnou platnosťou stav právnej neistoty medzi sporovými stranami. Pretože definitívne vyriešiť danú otázku, možno v konaní o návrhu na plnenie. Žalobca sa domáhal zdržania sa práva žalovanej určovacou žalobou, takýto postup môže pri tej istej zmluve zopakovať ďalšou určovacou žalobou napríklad na určenie neplatnosti zmluvnej pokuty, neplatnosti poplatku za zaslanie upomienky, neplatnosti zmluvy o úvere, neplatnosti rozhodcovskej doložky, neplatnosti poplatku, neplatnosti zmluvného úroku a určenie bezúročnosti a bez poplatkovosti. Právneho záujmu K otázke naliehavosti právneho záujmu poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8Cdo/251/2015 a sp.zn. 3Cdo/112/2004. Poukázala na vzťah medzi posúdením prejudiciálnej otázky a rozhodnutím o nároku na plnenie a citovala komentár Občiansky súdny poriadok Števček/Ficová a kolektív. K prejudiciálnej otázke poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Obdo 44/2011, sp.zn. 5Cdo 115 /2012, sp.zn. 3MCdo 8/2013, sp.zn. 3Cdo 100/01 a aplikačnú prax Českej republiky.

2.3. Namietala, že ak občania (spotrebitelia) nebudú povinní ani zaviazaní splácať svoje peňažné dlhy vrátane istiny, ku ktorým sa dobrovoľne zviazali bude platiť pravidlo, že dlhy sa nemusia plniť. Poukázala na zásadu pacta sunt servanda na zásadu neminem leadere. Ďalej poukázala na odlišné stanovisko sudcu Rudolfa Tkáčika k rozhodnutiu senátu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 572/2017 a odlišné stanovisko sudcu Milana Ľalíka k nálezu sp.zn. I. ÚS 547/2012.

2.4. Tvrdila, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je špeciálnym zabezpečovacím prostriedkom akcesorickej povahy, ktorý vo vzťahu k hlavnému záväzku plní funkciu zabezpečovaciu a uhradzovaciu. Pritom poukázala na ustanovenie § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Strany sporu takúto dohodu medzi sebou uzatvorili na zabezpečenie pohľadávky žalovanej a nakoľko žalobca svoj dlh nespĺcal riadne a včas pristúpila k realizácii zabezpečovacieho inštitútu a uplatnila si u zamestnávateľa žalobcu výplatu zrážok zo mzdy v zmysle dohody o zrážkach zo mzdy. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená platne, bola písomná a spĺňala všetky všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch podľa § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka. Obsahovala tiež súhlas dlžníka s tým, aby sa mu zo mzdy vykonávali zrážky a boli poukazované na účet veriteľa, pričom zrážky neboli dohodnuté vo výške, ktorá by odporovala § 551 Občianskeho zákonníka. Bola obsiahnutá v samostatnom dokumente, žalobca mal možnosť si ju preštudovať a až následne potvrdiť jej prijatie vlastnoručným podpisom. Tomu poukázala, že zákon č. 250/2007 Z.z. pripustil možnosť zabezpečenia uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, ak táto je uzatvorená vo forme osobitnej listiny. Prípustnosť zabezpečenia úverového vzťahu výslovne pripúšťa aj zákon č. 129/2010 Z.z. a Smernica 2008/48/ES. Navyše žalobca potvrdil vlastnoručným podpisom vyhlásenie predmetnej dohode, že sa s ňou oboznámil, súhlasí s jej znením bez pripomienok a svojím podpisom potvrdzuje že bol poučený o dôsledkoch uzatvorenia dohody o zrážkach zo mzdy a iných

príjmov, neodmieta ju a v plnom rozsahu s ňou súhlasí, pričom pri vyhlásení „odmieta /neodmieta“ a „súhlasí/nesúhlasí“ bolo žalobcovi umožnené, aby sa sám rozhodol, ktoré vyhlásenie doplní. Poukázala na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 17Csp/121/2007.

3. Žalobca sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný stavom v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal. Dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Podľa § 387 ods.1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je v výroku vecne správne.

6. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

7. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

8. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 22.12.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovaná poskytla žalobcovi peňažné prostriedky vo výške 1.400 eur, ktoré sa žalobca zaviazal vrátiť do 22.12.2016 v sume 2.616 eur. Odplata bola dohodnutá vo výške 392 eur a úrok vo výške 58,86 % ročne. Podľa zmluvy bola RPMN 28 %. V rovnaký deň uzatvorili strany sporu aj dohodu o plnení v splátkach, ktorou sa žalobca zaviazal uhradiť sumu 2.616 eur v 12 pravidelných mesačných splátkach vo výške 218 eur vždy k 20-emu dňu v mesiaci počnúc 20.01.2016. RPMN bola uvedená vo výške 258,62 %. Zároveň v rovnaký deň uzatvorili strany sporu aj dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov podľa § 551 Občianskeho zákonníka, ktorou sa dohodli na zabezpečení pohľadávky žalovanej z úverovej zmluvy s tým, že predmetom zabezpečenia okrem pohľadávky za zaplatenie dlhovaných peňažných prostriedkov, bolo aj zabezpečenie pohľadávky žalovanej na náhradu škody, pohľadávky vzniknutej v dôsledku a v súvislosti s odstúpením od zmluvy a vypovedaním zmluvy, pohľadávky na vydanie bezdôvodného obohatenia a pohľadávky na základe posúdenia právneho úkonu, v dôsledku ktorého došlo k vzniku, k zmene alebo zániku ktorejkoľvek z uvedených pohľadávok, ako odporovateľného právneho úkonu. Žalovaná listom zo dňa 13.12.2017 požiadala zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy v maximálnej možnej miere, až do úplného zaplatenia dlhu vo výške 5.560,57 eura. Zamestnávateľ žalobcu listom zo dňa 25.02.2020 oznámil žalovanej zoznam vykonávaných zrážok, z ktorého prílohy vyplýva, že prvý krát bola vykonaná zrážka z príjmu žalobcu v mesiaci marec 2019 vo výške 149,87 eura, v mesiaci apríl 2019 vo výške 160,75 eura, v mesiaci máj 2019 vo výške 203,86 eura, v mesiaci december 12/2019 vo výške 383,19 eura a v mesiaci január 2020 vo výške 324,96 eura. Podľa informácie z klientskej zóny žalobca splatil žalovanej na predmetnú zmluvu sumu 1.757,48 eura a naďalej dlhuje sumu 10.836,92 eura.

11.1. Žalobca sa návrhom domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým súd uloží žalovanej povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy podľa dohody o zrážkach zo mzdy špecifikovanej v návrhu.

11.2. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením požadované neodkladné opatrenie nariadil. Na odvolanie žalovanej bolo uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia predmetom skúmania odvolacím súdom.

12. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení Civilného sporového poriadku vyplýva, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ak je potrebné, aby boli bezodkladne upravené pomery strán sporu, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Charakter neodkladného opatrenia umožňuje, aby súd pred rozhodnutím o návrhu na jeho nariadenie nevykonal výsluch strán ani si nevyžiadal ich vyjadrenie. V návrhu však musia byť uvedené rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená a opísané skutočností hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Zároveň musí byť z návrhu zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha a pripojené listiny, na ktoré sa odvoláva. Toto všetko je povinný osvedčiť navrhovateľ neodkladného opatrenia.

13. Odvolací súd zaoberajúc sa vecou z hľadiska stavu veci v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie a citovaných zákonných ustanovení dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie bolo vecne správne. Súd prvej inštancie považoval uplatnenie práva na zaplatenie sumy 2.616 eur, či dokonca sumy 5.660 eur, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, za neprijateľné, najmä vzhľadom k tomu, že žalobca už v minulosti uhradil žalovanej sumu 1.757,48 eura. Zo sumy úveru 1.400 eur, by po výkone zrážok zo mzdy prostredníctvom súčasného zamestnávateľa uhradil celkom sumu 7.417,48 eura (1757,48 + 5660 = 7417,48). Súd prvej inštancie takýto výkon práva vyhodnotil v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto mu neposkytol súdnu ochranu. Navyše konštatoval, že dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov spôsobovala hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v procesnom postavení žalobcu, ktorý v čase vzniku právneho vzťahu nemal inú možnosť, pokiaľ chcel úver získať, než pristúpiť na vopred formulovanú dohodu o zrážkach zo mzdy. Uviedol, že žalobca osvedčil potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami tým, že predložil žiadosť žalovanej adresovanú zamestnávateľovi žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy s uplatnením nároku až do úplného splatenia dlhu, z ktorej vyplynulo, že ku dňu 13.12.2017 žalovaná žiadala od zamestnávateľa žalobcu vykonávanie zrážok z jeho mzdy až do sumy 5.660,57 eura. Dospel k záveru, že bolo potrebné nariadiť neodkladné opatrenie a žalovanej uložiť povinnosť zdržať sa uplatňovania predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy, aby nedochádzalo k vzniku možného bezdôvodného obohatenia žalovanej na úkor žalobcu a zároveň k záveru, že takýto výkon práva je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd sa s uvedeným záverom plne stotožnil a zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že je daná potreba, aby boli upravené pomery strán sporu požadovaným neodkladným opatrením. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie napadnuté uznesenie v dostatočnej miere po právnej aj skutkovej stránke odôvodnil, keď uviedol svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a danú vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť dôvodov napadnutého uznesenia ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

14. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd dodáva, že v danej veci žalobca nielen osvedčil, ale aj preukázal existenciu právneho vzťahu medzi stranami sporu a preukázal aj to, že tento právny vzťah vyžaduje bezodkladnú úpravu pomerov. Preukázal, že žalovaná požiadala jeho zamestnávateľa o vykonávanie zrážok zo mzdy podľa dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré sa mali vykonávať až do oznámenia žalovanej o uspokojení jej pohľadávky. Bezodkladnosť vyplývala zo skutočnosti, že hoci žiadosť bola podaná už v roku 2017, zrážky zo mzdy sa realizujú aktuálne. Pritom žalovaná ku dňu podania žiadosti (13.12.2017) svoju pohľadávku vyčíslila na sumu 5.660,57 eura a vo svojej evidencii ku dňu 03.03.2020 ju evidovala dokonca v sume 10.836,92 eura. Vzhľadom na poskytnutú výšku úveru 1.400 eur a zaplatenú sumu 1.757,48 eura sa výška dlhu javí ako neprimeraná a nie je zrejmé z čoho pozostáva. Podľa názoru odvolacieho súdu výkonom dohody o zrážkach zo mzdy žalobcu v prospech žalovanej pre zaplatenie sumy 5.660,57 eura by mohlo dôjsť k neprimeranému zásahu do práv a právom chránených záujmov žalobcu.

15. V odvolacom konaní je odvolací súd viazaný rozsahom, v akom odvolateľ napadne rozhodnutie súdu prvej inštancie (§ 379 CSP), ktorým je daný rozsah prieskumnej činnosti odvolacieho súdu. Ide v podstate o uplatnenie dispozičného princípu v sporovom konaní, ktorý sa premieta do odvolacieho konania a prejavuje sa tým, že odvolací súd preskúma napadnuté rozhodnutie len v medziach podaného odvolania. Odvolací súd je však viazaný aj dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), ktoré odvolateľ môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty. Preto odvolací súd v odvolacom konaní prihliada len na dôvody, ktoré boli uplatnené v odvolaní v lehote na podanie odvolania a zároveň vyšli v odvolacom konaní najavo. Z uvedeného vyplýva, že odvolateľ v podanom odvolaní svojim dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody prieskumnej činnosti odvolacieho súdu.

16.1. Odvolací súd sa podľa § 387 ods. 3 CSP zaoberal podstatnými námietkami žalovanej uvedenými v podanom odvolaní. K tomu však v prvom rade poukazuje, že žalovanej pravdepodobne uniklo, že v danej veci sa nejednalo o žalobu na určenie či tu právo je alebo nie je, a že vo veci nebolo rozhodnuté rozsudkom. V danej veci bolo rozhodnuté uznesením o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Preto pokiaľ žalovaná v odvolaní argumentovala ustanovením § 137 CSP, rozoberala prípustnosť určovacích žalôb a existencie naliehavého právneho záujmu, poukazovala na rôzne rozsudky, táto argumentácia vo vzťahu k napadnutému uzneseniu nemala žiadnu relevanciu a odvolací súd sa s ňou nezaoberal.

16.2. S tvrdením žalovanej, podľa ktorého ak by súd určil, že je povinná zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, nevyriešilo by to s konečnou platnosťou stav právnej neistoty medzi sporovými stranami, pretože definitívne vyriešiť danú otázku, možno v konaní o návrhu na plnenie, sa odvolací súd nestotožnil. Žalobca nemal dôvod podávať žalobu na plnenie, keďže tvrdil, že žalovaná si sama určila výšku dlhu a domáhala sa tak zrážok bez akejkoľvek súdnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok a skutočnosti, či sa poskytnutý úver nepovažuje za bezúročný a bez poplatkov.

16.3. Odvolací súd nespochybňuje, že aj občania (spotrebiteľia) sú povinní plniť svoje záväzky zo zmlúv a rešpektovať cudzí majetok. Dodáva však, že aj veriteľ či dodávateľia majú svoje povinnosti, osobitne vo vzťahu k spotrebiteľom a k spotrebiteľským zmluvám. Potrebu ochrany spotrebiteľa nespochybnilo žiadne z citovaných rozhodnutí, ani odlišné stanoviská niektorého člena senátu. A v danej veci nie je možné konštatovať, že žalobcovi, ako spotrebiteľovi, bola poskytnutá ochrana neprimeraná, či dokonca nezákonná. Žalovaná sa totiž stále môže domáhať svojho nároku pred súdom žalobou na plnenie, ktorou sama v odvolaní argumentovala.

16.4. Odvolací súd nespochybňuje ani tvrdenie žalovanej, podľa ktorého dohoda o zrážkach zo mzdy je dovolená aj v spotrebiteľských vzťahoch, ako štandardný spôsob zabezpečenia záväzku. Pokiaľ však dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečuje záväzky nedostatočne určité a zrozumiteľné, potom je namieste záver, že takáto dohoda je neplatná. V danej veci predmetná dohoda zabezpečovala okrem pohľadávky žalovanej z úverovej zmluvy, tiež pohľadávku žalovanej na náhradu škody, pohľadávku vzniknutú v dôsledku a v súvislosti s odstúpením od zmluvy a vypovedaním zmluvy, pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia a pohľadávku na základe posúdenia právneho úkonu, v dôsledku ktorého došlo k vzniku, k zmene alebo zániku ktorejkoľvek z uvedených pohľadávok, ako odporovateľného právneho úkonu, bez bližšej špecifikácie, či vyčíslenia. Navyše tieto pohľadávky mali vyplývať zo zmluvy, ktorá podľa tvrdenia žalobcu obsahuje neprimerané zmluvné podmienky, pričom tomuto tvrdeniu nasvedčuje aj výška pohľadávky žalovanej voči žalobcovi 5.660,57 eura (k 13.12.2017) či 10.836,92 eura (k 03.03.2020), v porovnaní s poskytnutým úverom 1.400 eur.

16.5. Odvolací súd sa nestotožnil ani s ďalšími námietkami žalobkyne, ktorých podstatou bolo opakovanie dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená platne, bola písomná a spĺňala všetky všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch podľa § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka. Obsahovala tiež súhlas dlžníka s tým, aby sa mu zo mzdy vykonávali zrážky a boli poukazované na účet veriteľa, pričom zrážky neboli dohodnuté vo výške, ktorá by odporovala § 551 Občianskeho zákonníka. Bola obsiahnutá v samostatnom dokumente, žalobca mal možnosť si ju preštudovať a až následne potvrdiť jej prijatie vlastnoručným podpisom. Navyše žalobca potvrdil vlastnoručným podpisom vyhlásenie k predmetnej dohode, že sa s ňou oboznámil, súhlasí s jej znením bez pripomienok a svojím podpisom potvrdzuje že bol poučený o dôsledkoch uzatvorenia dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmoch, neodmieta ju a v plnom rozsahu s ňou súhlasí, pričom pri vyhlásení „odmieta /neodmieta“ a „súhlasí/ nesúhlasí“ bolo žalobcovi umožnené, aby sa sám rozhodol ktoré vyhlásenie doplní. Tieto tvrdenia totiž nič nevypovedajú o tom, že na základe predmetnej dohody si žalovaná uplatnila suma, ktorá nezodpovedá výške pohľadávky z úverovej zmluvy (2.616 eur), ktorá navyše bola z veľkej časti zaplatená (1.757,48 eura).

17. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

18. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1, 2 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100 % z dôvodu, že žalobca bol v odvolacom konaní úspešný. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).